



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam  
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum  
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

**Landsberg, Johannes Justus**

**Coloniae Agrippinae, 1630**

Actio gratiarum pro D. Iesu pretiosissimi sanguinis ex quatuor vulneribus  
abundanter effluentis eruptione, & crucis terræq[ue] irrigatione, omnium  
item ipsius membrorum ineffabili pœna. Cap. XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Cæterum, vehementius multo te affligebat internus dolor, pro animabus in-  
gratis, tantam charitatem contempseris, ac sub tanto pretio pro illis exposito pe-  
riturus. Præterea patiebaris coram innumerabili populi multitudine multige-  
narum gentium, quæ vndique ad diem festum conuenerat. Patiebaris etiam ab  
electa gente, in paschali tempore, in despectissimo loco, & ignominioso crucis  
supplicio, latronibus sociatus, imò in medio latronum suspensus: vt ab ignoran-  
tibus, singularis præcipuusq; malefactor credereris, procurantibus hoc ipsum  
perfidissimis Iudæis: patiebaris denique innocenter pro peccatis alienis, idq; ex  
pura & sola charitate; quod etiam vniuersus orbis animaduertere potuit, quan-  
do nulla alia necis tuæ causa cruci inscripta fuerit, sed nec scribi potuerit, quam  
quod rex esses Iudæorum. Ex hoc titulo liquido omnibus constat, te non pro  
aliquo scelere, sed ex amore purissimo animam tuam morti exposuisse pro ami-  
cis tuis. Ioan. 19.

*Pro aduersitatum omnium leni perpeffione, diuina charitatis ardore, proq; afflictorum  
cunctorum consolatione, Precatio XIII.*

**O** Christe Iesu, pijsime, pro singulis tuis plagis, liuoribus, vulneribus pœnis  
atque gemitibus, pro singulis denique sanguinis tui guttis, adoro, laudo, be-  
nedico & gratias tibi ago, per hæc eadem, & per immensam misericordiam  
tuam obsecrans te, ne quando derelinquas me, nec vlla finas me tentatione vinci,  
vel vlla aduersitate frangi aut superari. Libera & custodi me ab omni peccato, ab  
invidijs inimicorum defende me, in omni tentatione protege & dirige me. Non sit  
quælo in te frustra tantæ passionis dolor, tantæ charitatis feror, tantæq; benigni-  
tatis dulcor, nec in me euacuetur tuæ passionis fructus: non me vocationis tuæ pie-  
tas deleat, sed per temetipsum miserere mei, & regere tu me & totum posside, & fac  
vt intimo corde semper tui amore vulneratus, & compassione absorptus, te sem-  
per videam Deum meum pro me crucifixum. Ita mens mea tibi ingiter inhæreat,  
vt nil extra te mihi libeat. Imple cor meum pie Iesu, fide recta spe firma, atque cha-  
ritate perfecta, quibus perpetuo tibi & inseparabiliter inhæream, & nunquam à  
laude tui & gratiarum actione deficiam.

Oro te etiam clementissime Iesu, pro omnibus, pro quibus passus es, ne tam  
dolorosissima & ignominiosissima passio tua, neve tam sacratissima & pijsima  
mors tua, ne denique tanta charitas tua in eis pereat. Consolare omnes quocunq;  
modo afflictos tentatos protege, cunctos qui in gratia tua sunt confirma, omnes  
qui à te auersi sunt, conuerte, & saluos fac nos quos redemisti, sicut tu scis & vis  
Domine Deus noster, Amen.

*Actio gratiarum pro Domini Iesu præciosissimi sanguinis ex quatuor vulneribus abun-  
danter effluentis eruptione, & crucis terræ, irrigatione omnium item ipsius membrorum  
ineffabili pœna.*

## CAPVT XIV.

**P**rijsime Domine Iesu, fons inexhaustæ pietatis, adoro, laudo, benedicoq; te &  
gratias tibi ago pro copiosa & superfluenti effusione preciosi sanguinis tui,  
quem tam largiter & ineffabili cum desiderio miseris elargitus es, quando is  
ex quatuor corporis tui partibus, scilicet manibus & pedibus confixis cruci,

ff a velut

velut fons paradisi in quatuor dispersit partes, abundanter erupit, quæ vniuersam irrigaret terram, & omnium peccatorum sordes ablueret: sed & ex cæteris tuis patentibus vulneribus extensis, & ruptis venis, atque ex toto benedicto lacerato corpore tuo, per totam tuam sanctissimam passionem: præcipuè autem cum crudelissima illa pectora impetuose te crucifixum in saxi foramen ruere fecerunt; nobis copiose quoque roseum tuum sanguineum propinasti: quandoquidem ex tali agitatione & violento lapsu, cunctis membris & visceribus in te tremantibus, non modo omnium dolorum & vulnerum acerbitas vbique denudè renouabatur & exaugebatur; verùm etiam compages soluebantur, nerui rumpebantur, vulnera patentia atque distensa ampliabantur & magis dilacerabantur: sicq; pariter ruptis venis roseum sanguinem copiose emittebant, quo crucem & terram rigasti abundanter.

Heu amabilissime Iesu, quæ lingua narrando exprimat, aut quis etiam intellectus capiat, quanta pœna graue pondus lassi & vulnerati corporis tui, membra tua sanctissima cruci affixa affecerit, disseuerit & contriuerit, ac vulnera inflicta magis magisque ampliando exacerbârit? quandoquidem totum corpus tuum solis tribus clavis nimio cruciatu sustentabatur, sicq; sui pondere benedicta membra tua, supra omnem modum & æstimationem, & potissimè manus & pedes sunt afflicta, contrita & dissecata: ineffabilis quoque pressura per rigidam tui extensionem, & diutinam tui in cruce pendentiam vsque ad mortem, facta est pectori tuo, & cunctis interioribus membris tuis: sed & dorsum tuum faucium & dilaceratum durissimo ligno, & amputatarum frondeum truncis adhærebat. Aded denique coangustatus & distentus fuisti, vt omnium membrorum tuorum vsus tibi penitus sit interdictus, nec quicquam mouere poteras, nisi solam linguam ad orandum & propiciandum Patrem tuum cœlestem, pro deperdito populo tuo, & ad erudendum electissimos amicos tuos. Caput verè tuum benedictissimum, nisi paululum mouere poteras: erat id enim vndique spinarum aculeis oblitum & transfixum.

*Pro vera contritione atque perfecta sui ipsius, & omnium creaturarum mortificatione & vnione cum Deo, Precatio XIV.*

Psal. 113.  
Ioan. 12.  
Luc. 21.

**N**unc igitur ineffabilis dulcedo Iesu Christe, memor esto verbitui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti, illius nempe incundissimæ & gratissimæ promissionis tuæ, qua dixisti: *Cum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.* Porro amantissime Domine Iesu, si cœlum & terram transibunt, verba autem tua non transibunt, hæc mentur igitur ac compleantur quæso verba tua in me peccatore miserimo, pauperulo, vili & nihili, at tamen creatura tua, plasmate tuo, atque sanguine tuo plus alijs redempto. Tanto enim plus pro me, quam pro iusto quouis passus es, quanto ego cæteris pauperior, miseratione tua plus egeo, & quo ego magis redemptione tua indigeo, vt potè præ multis alijs magis facinorosus, qui tamen de cætero fidelis seruus tuus esse cupio & propono.

Respice igitur in me oculis mellifluæ & paternæ misericordiæ tuæ, dulcissime Domine Deus meus Iesu Christe, & fac vt iuges lachrymæ mihi, etiam si possibile est, sanguinæ effluant, præ magnitudine & multitudine contritionis atque amoris, quod videlicet aded enormiter & multipliciter te piissimum patrem & redemptorem offendi, aded fidelissimum amatorem ac benefactorem contempsi, atque